

„S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek hodí semeno do zeme; či spí alebo vstáva, v noci či vo dne, semeno klíči a rastie a on ani o tom nevie.“ (Mk 4, 26-27)

Božie kráľovstvo je jadrom Ježišovho poslania a Markovo evanjelium chce ohlasovať jeho radostnú zvesť. Tu je zvestované prostredníctvom stručného podobenstva s príkladom semena, ktoré po vhození do zeme uvoľňuje svoju životodarnú silu a prináša plody.

Čím je však Božie kráľovstvo pre nás dnes? Čo má spoločné s naším osobným a kolektívnym životom, ktorý sa pohybuje v trvalej neistote medzi očakávaniami a sklamaniami? Ak už bolo zasiate, prečo nevidíme jeho ovocie pokoja, bezpečia, šťastia?

„S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek hodí semeno do zeme; či spí alebo vstáva, v noci či vo dne, semeno klíči a rastie a on ani o tom nevie.“

Toto slovo nám práve sprostredkúva úplnú Ježišovu dôveru v Boží plán s ľudstvom: „(...) Pre Ježiša, ktorý prišiel na zem preto, aby zvíťazil, je už toto kráľovstvo vo svete prítomné a jeho naplnenie, ktoré bude zavŕšením dejín, je už isté. Cirkev je spoločenstvom tých, ktorí veria v toto kráľovstvo, a je jeho počiatkom.“¹

Všetkým, ktorí ju prijímajú, zveruje úlohu pripraviť pôdu na prijatie Božieho daru a udržiavať nádej v jeho láske.

„(...) Žiadne ľudské úsilie, žiadna asketická snaha, žiadne štúdium či skúmanie naším rozumom nás totiž nemôže priviesť do Božieho kráľovstva. Boh sám nám ide v ústrety, zjavuje sa so svojím svetlom alebo sa nás dotkne svojou milosťou.

A neexistuje žiadna zásluha, ktorou by sme sa mohli chváliť alebo na ktorú by sme sa mohli spoliehať, že máme nárok na tento Boží dar. Kráľovstvo sa nám ponúka zadarmo.“²

„S Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek hodí semeno do zeme; či spí alebo vstáva, v noci či vo dne, semeno klíči a rastie a on ani o tom nevie.“

¹ Chiara Lubichová, Parola di Vita, august 1983, tiež v *Parole di Vita*, spracoval Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5), Città Nuova, Rím 2017, s. 268.

² Chiara Lubichová, Parola di Vita, október 1979, tiež v *Parole di Vita*, spracoval Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5), Città Nuova, Rím 2017, s. 152.

Zasievať semenka: nenechávať si ich pre seba, zasievať veľkoryso a s dôverou. „V noci či vo dne“: kráľovstvo v tichosti rastie, aj počas tmy, keď prežívame vlastné noci.

Môžeme tiež každý deň prosiť: „Príď kráľovstvo tvoje.“

Semenka od hospodára nevyžadujú nepretržitú prácu a kontrolu, skôr schopnosť trpezlivo vyčkať, kým sa naplní prírodou daný priebeh.

Toto Slovo života nás odkazuje na dôveru v silu lásky, tá prinesie svoje plody, keď príde ich čas. Učí nás umeniu trpezlivo sprevádzať to, čo môže rásť samo, bez obáv o výsledky; pomáha nám slobodne prijímať iného v prítomnom okamihu, zhodnotiť jeho potenciál a zároveň mu dopriať čas.

„(...) Mesiac pred svadbou nám syn zatelefonoval, že jeho nastávajúca opäť začala brať drogy. Žiadal o radu, čo má robiť. Nebolo ľahké nájsť odpoveď. Mohli sme využiť situáciu a presvedčiť ho, aby ju nechal, ale nezdalo sa nám, že by to bola správna cesta. Navrhli sme mu teda, aby sa dobre ponoril do svojho srdca. (...) Nasledovalo dlhé ticho a potom: „Myslím, že môžem milovať trochu viac.“ Po svadbe sa im podarilo nájsť výborné odvykacie stredisko s ambulantnou starostlivosťou. Uplynulo dlhých štrnásť mesiacov a jej sa darí dodržiavať záväzok „už žiadne drogy“. Je to dlhá cesta pre všetkých, ale evanjeliová láska, ktorú sa snažíme mať medzi sebou, nám – aj pomedzi slzy – dodáva silu milovať nášho syna v tejto delikátnej situácii. Tá láska mu možno pomôže pochopiť, ako milovať svoju manželku.“³

Spracovala Letizia Magriová a tím Slova života

³ S. Pellegrini, G. Salerno, M. Caporale (editor), *Families in Action. Un mosaico di vita*, Città Nuova, Rím 2022, s. 74.